

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS  
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ  
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL  
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN  
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS  
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ  
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES  
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES  
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH  
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE  
EIROPAS KOPIENU TIESA



LUXEMBOURG

POS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS  
ÍRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA  
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ  
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN  
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH  
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS  
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLEČENSTEV  
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI  
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN  
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

## KOMUNIKAT PRASOWY nr 48/06

13 czerwca 2006 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-380/03

*Republika Federalna Niemiec / Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej*

### **RZECZNIK GENERALNY PHILIPPE LÉGER PROPONUJE ODDALENIE SKARGI WNIESIONEJ PRZEZ NIEMCY PRZECIWKO DYREKTYWIE W SPRAWIE REKLAMY TYTONIU**

*Zdaniem P. Légera, przyjęta dla dyrektywy podstawa prawna jest właściwym środkiem służącym zakończeniu tworzenia rozbieżności w przepisach krajowych w tej dziedzinie, przyczyniających się w znaczący sposób do podziałów rynku wewnętrznego.*

Niemcy wniosły do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich skargę o częściowe stwierdzenie nieważności dyrektywy<sup>1</sup> w sprawie reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych w mediach innych niż telewizja<sup>2</sup>. To państwo członkowskie utrzymuje w szczególności, że przyjęcie, jako podstawy prawnej, art. 95 traktatu WE, upoważniającego

<sup>1</sup> Dyrektywa 2003/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 152, str. 16).

<sup>2</sup> Jest to trzecia skarga o stwierdzenie nieważności, którą wnoszą Niemcy przeciwko dyrektywie w sprawie wyrobów tytoniowych. Niemcy wniosły skargę o stwierdzenie nieważności dyrektywy 98/43/WE, o identycznym tytule, wskutek której wyrokiem Trybunału z dnia 5 października 2000 r. w sprawie Niemcy przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie stwierdzono nieważność tej dyrektywy w całości ze względu na przyjęcie niewłaściwej podstawy prawnej (zob. komunikat prasowy nr 72/00, <http://www.curia.eu.int/fr/actu/communiques/index.htm>). Dyrektywę 2003/33 przyjęto w następstwie wspomnianego wyroku.

Niemcy wystąpiły również o częściowe stwierdzenie nieważności dyrektywy 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 194, str. 26). Skarga ta została uznana przez Trybunał za oczywiście niedopuszczalną ze względu na wniesienie jej po terminie. Niemniej jednak Trybunał dokonał oceny ważności tej dyrektywy w ramach szeregu postępowań w sprawie odesłań prejudycjalnych, z którymi wystąpiły sądy angielski i niemiecki.

Wspólnotę do przyjęcia środków dotyczących zbliżenia przepisów krajowych, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, jest błędne.

Przed wszystkim rzecznik generalny podnosi, iż w czasie, gdy uchwalano zaskarżoną dyrektywę istniały istotne rozbieżności między krajowymi przepisami w dziedzinie reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych.

Rzecznik generalny bada następnie wpływ tych rozbieżności na rynek wewnętrzny.

W odniesieniu do reklamy wyrobów tytoniowych w prasie, P. Léger uważa, że rozbieżności w przepisach krajowych, polegających w większości przypadków na ograniczeniu lub zakazie takiej reklamy, doprowadziły nieuchronnie do powstania przeszkód nie tylko w swobodnym przepływie towarów, lecz również w swobodzie świadczenia usług. Z uwagi na rozwój tych krajowych przepisów w kierunku coraz surowszych ograniczeń, jest wysoce prawdopodobne, iż przeszkody te będą narastać i rozszerzać się na nowe państwa członkowskie.

Ponadto, krajowe zakazy lub ograniczenia reklamy wyrobów tytoniowych mogą powodować przeszkody w nadawaniu między państwami członkowskimi audycji radiowych oraz przekazów elektronicznych (należących do dziedziny usług społeczeństwa informacyjnego), jeżeli takie audycje lub przekazy zawierają reklamy tych wyrobów.

Podobnie, restrykcyjny kierunek rozwoju prawa krajowego dotyczącego metod promocji wyrobów tytoniowych nie omija również działalności polegającej na sponsorowaniu audycji radiowych przez podmioty gospodarcze z branży tytoniowej. Rozbieżności przepisów krajowych w tej dziedzinie istniały już w czasie, gdy uchwalano zaskarżoną dyrektywę lub miały się z dużym prawdopodobieństwem wkrótce pojawić. Takie rozbieżności mogą powodować z kolei ograniczenia w swobodzie świadczenia usług.

Wszystkie te przeszkody uzasadniają, zdaniem rzecznika generalnego, przyjęcie takiej podstawy prawnej, jaką wybrał prawodawca wspólnotowy. **Postanowienie traktatu WE, którego celem jest zbliżanie przepisów państw członkowskich, mające na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego jest bowiem właściwym środkiem służącym zakończeniu tworzenia rozbieżności w przepisach krajowych w tej dziedzinie, przyczyniających się w znaczący sposób do podziałów rynku wewnętrznego.**

Wreszcie, P. Léger podkreśla, iż dyrektywa rzeczywiście ma na celu usuwanie przeszkód w swobodnym przepływie lub zapobieganie im. W tym względzie stanowi ona, że państwa członkowskie nie mogą zakazywać ani utrudniać swobodnego przepływu produktów zgodnych z tą dyrektywą i nie upoważnia państw członkowskich do ustanawiania surowszych wymogów, które uznałyby za niezbędne w celu zapewnienia ochrony zdrowia ludzkiego, w dziedzinie reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych.

W związku z tym rzecznik generalny proponuje, by Trybunał oddalił skargę wniesioną przez Niemcy.

**UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu**

całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich rozpoczynają właśnie rozpoznanie tej sprawy. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

*Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.*

*Dostępne wersje językowe : CS, DE, EN, ES, EL, HU, IT, NL, PL, SK, SL*

*Pełny tekst opinii znajduje się na stronie internetowej Trybunału*  
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-380/03>

*Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.*

*W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z*  
*Ireneusz Kolowcą*

*Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053*

*Nagranie wideo z ogłoszenia opinii jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite",  
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyrekcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,  
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249  
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956*